

til FNs tekniske bistandsprogram. — Kontoret må endvidere i forbindelse med FNs program medvirke til afholdelse af kursus i Danmark samt formidle ansættelse under FAO af danske eksperter i de underudviklede lande.

Det bør afsluttende tilføjes, at FAO-kontoret tillige tjener som kontor for statskonsulenten i dennes øvrige arbejde.

Svarskrivelse:

Landbrugsministeriet. København, den 23. februar 1956.

2 bilag.

I skrivelse af 10. februar 1956 har det ærede finansudvalg under henvisning til det på finanslovforslaget for 1956—57 ad konto § 11 III. U. 33. optagne beløb til bestridelse af udgifterne til udvalget vedrørende Tøndermarskens drikkevandsforsyning udbedt sig en nærmere redegørelse for de forsøg, der er foretaget.

Til finansudvalgets orientering skal jeg oplyse, at udvalget vedrørende Tøndermarskens drikkevandsforsyning, der blev nedsat den 18. januar 1950 med henblik på en videre udbygning af de ved det tidligere drikkevandsudvalgs foranstaltning etablerede drikkevandsforsyningsanlæg, fik den opgave at fremkomme med forslag om den videre gennemførelse af drikkevandsforsyningen i Tøndermarsken og administrationen heraf på grundlag af en af det tidligere udvalg i 1938 afgiven betænkning og den af samme udvalg i januar 1948 afgivne rapport vedrørende undersøgelser af forskellige rørmaterialers holdbarhed i marskjorden ved Højer og Tønder samt eventuelle yderligere undersøgelser, som udvalget måtte finde fornødne. Udvalget skal derhos indtil videre administrere det bestående anlæg. Det nuværende udvalg har således i hovedsagen haft det tidligere udvalgs forsøgsresultater at bygge på, således som de er indeholdt i den ovennævnte rapport af januar 1948, hvoraf et eksemplar vedlægges.

Ifølge rapporten har rør af støbejern vist sig uanvendelige til formålet, medens eternitrør både i mekanisk og kemisk henseende har vist sig velegnede. Dog fremgår det af rapporten, at de anvendte rørmaterialers mekaniske holdbarhed overfor en tværgående trafik ikke har kunnet undersøges under de givne forsøgsforhold, ligesom resultatet af undersøgelsen i kemisk henseende kun beror på en umiddelbar besigtigelse af de blottede ledningsafsnit.

De nævnte forsøg er fortsat af det nuværende udvalg, og der er opnået bekræftelse på rapportens resultater. Således har det vist sig, at de nedlagte støbejernsrør var stærkt tærede og de nedlagte stålrør gennemhullede, medens eternitrørene ifølge en af Steins Laboratorium foretagen kemisk og mikroskopisk undersøgelse ikke frembød tegn på angreb af nogen art. Stedfundne trykprøver synes også at have godtgjort rørmaterialernes modstandskraft overfor tværgående trafik.

Udvalget har endvidere beskæftiget sig med spørgsmålet om muligheden for at indvinde drikkevand fra Vidåen, men ifølge oplysning fra indenrigsministeriets konsulent vedrørende vandforsyningsanlæg, direktør M. J. Udsen, Københavns vandforsyning, er vandet herfra efter foretagne analyser så forurenat med colibakterier fra menneskers eller varmblodede dyrs tarmudtømminger og så manganholdigt, at der må næres meget store betænkeli ghederved at anvende vandet til drikkebrug, selvom det underkastes en vidtgående og meget bekostelig rensning og klaring, der i alle tilfælde vil kræve dagligt sagkyndigt tilsyn for at undgå fejltagelser.

Efter foretagelsen af de ovennævnte rørforsøg indsendte udvalget under 18. marts 1952 indstilling til landbrugsministeriet om, at der stilledes midler til rådighed til en etapevis udbygning af ledningsnettet, i første omgang bestående af en forlængelse af den eksisterende ca. 1 900 m lange ledning syd for Højer med 200 m og anlæg af en ledning fra Tønder bygrænse og ca. 1 900 m mod vest.